

MÜÇADELE BİRLİĞİ

yeni evrede

www.mucadelebirligiz.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
mucadelebirligi3
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

2023/03

5¢

Kurtuluşumuz Kendi Ellerimizde

Bizi enkazların altında bile isteye bıraktı dinci faşizm. Büyük bir soğukkanlılıkla seyretti acılar içinde çırpınıp duruşumuzu. Yetmedi. Dört bir yandan gelen gönüllülerin çalışmalarını engelledi. Ölümüne mahkum etti yüzbinlerimizi. "Dayanışma ezilenlerin inceliğidir"... İlmek ilmek ördük dayanışmayı. Kuşkusuz son derece yetersiz koşullarda, teknik ekipman yokluğu şartlarında, yetmedi canlarımızı göçük altından çekip çıkarmaya.

Tarifsiz acılar çektik bir kara kış gecesi. Korkunç bir yıkım... üst üste, defalarca... Sevdiklerimizi, canlarımızı bıraktık moloz yığınları arasında. Çaresizlik, ulaşamamanın, o enkazların arasından çekip çıkaramamanın delirtici çaresizliği... "Buradayım" çığıklarının perde perde sönüşünü dinlemenin, dondurucu ayazda parmaklarımızın arasından yitirşlerin çıldırtıcı çaresizliği...

Korkunç bir cinayet şebekesi var karşımızda. Hiçbir insani değer kalmamış yüreklerinde. Her şey para, rant, çıkar!.. Ölümümüzü de kara çevirmek için doluştular deprem alanlarına. Ölülerimizi doldurdukları hafriyat kamyonlarını derme çatma çadır kentlerin dibine döktüler. Hızla kararnameler çıkarıp binlerce yıllık arazilerimizin üstüne "çökmeye" giriştiler. Böylesine acımasız, böylesine sinsî... tek kelimeyle leş yiyici!..

Dinci faşizm acılardan, şok edici olaylardan yararlanmakta pek mahirdir. "Allah'ın lütfu" olarak görür her bir acıyı, felaketi. Deprem de onlar için böyleydi işte. Derhal giriştiler işe. Bir yandan rant için yağma talan kapılarını açtılar, diğer taraftan hemen "tarihin en büyük yolsuzluğunu" yapacakları seçimler için adımlar attılar. Milyonlarca sahte seçmen yarattılar. Deprem bölgelerinde yüz binlerce insanımız yerinden yurdundan edildiği için büyük kısmının

oy kullanması fiilen engellenmiş oldu. Onların yerine sahte seçmenlerle oy kullandılar. Dedik ya, "Allah'ın lütfu" idi onlar için bu korkunç deprem felaketi.

Seçimler, sermaye sınıfının tüm temsilcilerinin elbirliği ile kotardıkları bir oyundan başka bir şey değildi. "Muhalefeti" ve iktidarı ile, tüm sermaye temsilcileri, sermaye düzeninin iki kampı etrafında saflaştırdılar emekçi kitleleri. Düzen içi iki kampa ayırdılar herkesi. Bir yanda dinci faşizm ve onun başındaki RTE, diğer tarafta "tek adama/saray faşizmine" karşı olan çok geniş bir kesim ve onların "umudu" Kılıçdaroğlu!.. Sosyal reformistler ve oportünistler, burjuvazinin bu seçim oyununa bile isteye destek verdiler. "Tarihsel seçim" diyerek, "tek adamdan kurtulmak" ve "saray faşizmini geriletme" diyerek dahil oldular bu oyuna. Seçimlerle iktidarın değişeceği yalanını elbirliği ile yaydılar, emekçi kitleler arasında sahte umutlar yarattılar. Şimdi kendi propagandalarına en çok kendileri inandıkları için olsa gerek, her biri umutsuzluk batağında debelenip duruyor. Utanmadan deprem bölgelerindeki acılı ve yıkıma uğramış emekçilere sövüp sayıyor!

Yıllardır söylüyorduk biz, "sandıkla gitmeyecekler" diye. "Tek adam"ın kaderi ile sermaye düzeninin kaderinin nasıl iç içe geçtiğini, birleşik devrimin güçlenmesi karşısında emperyalistler ve Türk tekelci sermayesi tarafından bu "tek adam"ın her türlü araç ve yolla desteklendiğini anlatıp durduk. Sahte umutlara karşı, parlamenter ahmakların yaydıkları yanılsamalara karşı uyardık emekçileri.

Sahte umutlara yer yok bu kavga-da. Düşman acımasız ve kurnaz. Ancak bir ayaklanmayla yıkılabilir dinci faşizm ve ancak bir toplumsal devrimle kurtulabilir emekçi sınıflar. Bunun yolu güçlerimizi devrim saflarında birleştirmekten geçiyor. Düzen içi değişim çabaları ne bizi kurtarır, ne de mevcut koşullarda sonuca ulaşır.

Hiçbir yanılsamaya kapılmadan, kolay zafer hayallerine dalmadan, güçlerimizi birleşik devrim saflarında birleştirmeliyiz. Kurtuluşumuz kendi ellerimizde.

İşsizlik Cehenneminden Çıkış

Bir yazıyı rakamlara boğmak, onun okunurluğunu her zaman olumsuz etkiler. Dahası, söz konusu olan toplumsal yaşam olunca, etiyile kaniyla canlı insanlar, rakamların soğuk yüzünde silinip giderler.

Oysa o rakamlarda yer alanların her birinin bir yaşam öyküsü, seveni sevileni vardır. Nice dramlar, trajediler gizlidir o rakamlarda. Çoğu zaman gazetelerin üçüncü sayfalarına küçücük haberciklere dönüşür korkunç acılar.

Sahibinin sesi TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) işsizlik rakamlarını yayımladı. Malum, TÜİK öyle her işsizi işsiz olarak kabul etmediği için, hep düşük gösterir işsiz sayısını. Hani hükümet partisinin elemanları sağda solda diyor ya, "işsizlik yok, iş beğenmeme var" diye. "Bizim TÜİK'te de "işsiz beğenmeme" hastalığı olsa gerek!

İşin şakası bir yana, TÜİK'e göre herhangi birinin işsiz sayılabilmesi için "1- Son 4 hafta içinde bir gün dahi ücretli ya da ücretsiz hiçbir işte çalışmamış olması, 2- Son 4 hafta içinde iş arama kanallarından en az birini kullanmış olması, 3- 2 hafta içinde işbaşı yapabilecek durumda olması gerekiyor." Hal böyle olunca milyonlarca işsiz, bir anda işsiz kategorisinin dışına düşüyor. Bir bakıma "buharlaşıyor"!

DİSK-AR, bizzat TÜİK rakamlarından yola çıkarak ülkede geniş tanımlı işsiz sayısının 9,1 milyon olduğunu hesapladı. Oransal olarak da yaklaşık yüzde 24. Her dört işçiden biri işsiz! Kadınlarda ise bu oran daha yüksek. Her üç kadın işçiden biri işsiz!

İşsiz bir insan, basit bir istatistik veri değil. O, genel olarak ailesiyle birlikte, yaşamdan kovulmuş bir bireydir. TL'nin pula döndüğü, hayat pahalılığının korkunç bir hızla tırmandığı günümüz koşullarında, tarifsiz bir açlık ve yokluğa, korkunç bir çürüme ve yozluğa değil, tamamen yaşamın dışına savrulup atılmış durumdadır.

Marx bu işsiz işçi kitlesine "yedek sanayi ordusu" diyordu. Her kriz döneminde bu "yedek ordu" büyürken, krizden çıkış dönemlerinde azalma eğilimine giriyordu. Sürekli bir "atma-çekme" salınımı söz konusuydu. Ama sermaye birikiminin devasa bo-

yutlara ulaşmasıyla bu "yedeklik" vasfı daha kalıcı hale gelir oldu. Sürekli daha geniş işçi kesimleri uzun süreli işsizlik kaskacına yakalandı.

Kapitalizmin dünya ölçeğinde derinleşen krizi, kalıcı işsizliğin de derinleşmesidir. Günümüzde kapitalist ilişkiler çerçevesinde işsizlik sorununun çözümü mümkün değildir. Tekrar ediyoruz. Sadece Türkiye'de veya kimi bağımlı ülkelerde değil, bir bütün olarak kapitalist dünyada sayısı yüz milyonları bulan işçi kitlesi kalıcı işsiz-

liğe mahkum edilmekte, yaşamdan kovulmaktadır. Bu oranlar her geçen gün daha da büyümektedir.

Milyonlarca işçi, yaşama tutunabilmek için, aileleriyle birlikte kıyısında dolaşıp durdukları açlık ve ölüm uçurumuna düşmemek için, en ağır şartlarda çalışmayı kabul etmeye zorlanıyor. İşsizlik cehenneminin kapitalist sınıf için muazzam bir silah olduğuna kuşku yok. Öte yandan, milyonlarca işsiz işçi, bu en kötü işlerde "çalışma şansını yakalayabilmek" için her yolu deniyor. İşten atılan her işçi, işini geri kazanabilmek için en eşitsiz şartlarda mücadeleye atılmaktan geri durmuyor.

İşçilerin yaşama tutunma savaşıdır bu. Her düzeyde yürütülen ve yürütülmesi gereken dişe diş mücadeledir. "Patronların ikna edici yöntemlerle dize getirilmesi" dahil, her tür aracı kullanarak mücadele edecektir işçiler.

Bu, işin olmazsa olmazıdır. Bu türden mücadeleler, işçiler için aynı zamanda okul işlevi görür. Dayanışmanın, mücadele birliğinin, kendi gücünün bilincine varmanın okuludur.

İşsizlik cehenneminden kurtuluş, sürekli kovulduğumuz yaşama gerçek anlamında tutunuş, bu kapitalist düzeni yıkacak olan devrime bağlıdır. Sorun son derece yakıcı. Hayat memet meselesi. Çözümü de son derece yakıcı ve pratik. Çözüm kendini ertelenemez bir şekilde dayatıyor. Yarın değil, bugün!

Amerikancı Hükümet

Seçimler geride kaldı ve dinci faşist ittifak yönetimde kalmayı garantiledi. Seçimlerin önceden belli sonucuydu bu. "Sandıkla Gitmeyecekler"di; gitmediler.

Seçim sonuçlarının sandıkta değil, emperyalist hükümet koridorlarında ve tekelci sermaye sınıfı bürolarında belirlendiği yavaş yavaş açığa çıkıyor. İlk turun, büyük bir karışıklığa, büyük bir çatışmaya yol açmadan RTE'nin az farkla birinci geleceği (ama yüzde elli geçmeyeceği) bir sonuçla bitirilmesi kararının "devlet üst aklı" tarafından alındığı haberleri sızmaya başladı.

Birleşik devrimin gelişimi, iç savaş, ayaklanma koşulları, emperyalist güç odakları başta olmak üzere "devletin üst aklı"nı, tercihini dinci faşist iktidardan yana yapmaya zorluyordu. Yeni bir durum, ya da ortaya yeni çıkmış bir tercih değil. Tekelci sermaye ve emperyalist odakların Ortadoğu'da saldırgan, halkların mücadelesini terörle bastırmaya uygun karakterli bir iktidara ihtiyaçları vardı. Dinci faşist iktidar bunun için biçilmiş kaftandı.

Aklın almayacağı hile hurda yöntemlerle seçimlerin dinci-faşist ittifak tarafından "alınması"na ne emperyalist hükümetlerden, ne tekelci sermaye sınıfından, ne gerici-faşist "Millet İttifakı"ndan ve hatta ne sosyal reformist partilerden -sızlanmalar dışında- hiç bir itiraz ve tepkinin gelmesi budur.

Seçimler bitti ve yeni yönetim belirlendi. Şimdi bu bakanlıkların hangileri olduğuna ve orada görevlendirilen kişilerin özelliklerini hatırlatalım.

Bunların birincisi, kendi çevresi ve burjuva mahallede "İngiliz Mehmet" diye anılan, Mehmet Şimşek'tir. ABD, İngiliz ve Türkiye pasaportu taşıyan bu şahıs, emperyalist mali sermaye tarafından Türkiye'ye bir "komiser" olarak atanmıştır. Tıpkı, iki binli yılların başlarında Ecevit-Bahçeli Hükümetine Kemal Derviş'in "Genel Vali" ya da tam yetkili "mutemet" şeklinde atanmasında olduğu gibi. Mehmet Şimşek budur. Mehmet Şimşek, Amerikan, İngiliz, Dubai mali sermayesinin mutemetidir.

Mehmet Şimşek'i komiser olarak atamakla yetinmediler. Yanına bir de muhafız olarak, "Sert, zeki ve etkili", yaşamının en verimli yıllarını emperyalist mali sermaye odaklarına hizmet etmekle geçirmiş, bu anlamda, sadakatini de kanıtlamış birini, **Hafize Gaye Erkan'ı Merkez Bankası Başkanlığı'na atadılar.**

2018'deki habere göre, ABD'nin en büyük 100 bankasından birinde başkan ya da CEO ünvanına 40 yaşından önce sahip ilk kadın; bu yıl iflas eden First Republic Bank'ta Eş Ceo ve Başkan; dünyanın en büyük tefeci mali sermaye gruplarından biri olan Goldman Sachs'ta Finansal Kuruluşlar Grubu Analitik ve Stratejiler Bölümü Başkanı Yönetici Direktör; 2022'den beri, New York merkezli Marsh McLennan şirketinin yönetim kurulu üyesi... İşte bu kişi şimdi Mehmet Şimşek'le birlikte ve onun muhafızı olarak ekonomi yönetiminin tepesinde oturuyor.

Savunma Bakanı her zaman hem iç savaş, Kürdistan'da savaş politikaları hem de NATO ile ilişkiler bakımından temel bir öneme sahiptir. **Yeni Savunma Bakanı Yaşar Güler'in bu niteliklerin tümüne sahip biri olduğunu özgeçmişine bakınca anlıyoruz.** Suriye ile ilgili bir konuşmada, Dışişleri Bakanı Davutoğlu ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a "yani bu silahlı kuvvetler her dönemde sizlere lazım olan bir tool-alet-" diyen Yaşar Güler'in askerlik kariyerinde şunları görüyoruz: Silopi'de İç Güvenlik Tabur Komutanlığı ve Roboski katliamı sırasında Genelkurmay İstihbarat Başkanı; Bosna-Hersek'te Akar'ın yardımcılığı, NATO Güney Bölge Komutanlığında (Napoli/İtalya) Muharebe Başkan Yardımcılığı...

Yine de turpun büyüğünü heybede sona bıraktık. Bu, İbrahim Kalın'dır. WikiLeaks belgelerinde CIA'nın gölge kuruluşu Stratfor'a TR-306 koduyla kayıtlı olduğu deşifre olan bu şahıs şimdi MİT'in başında.. Şimdi MİT'in başına getirilen bu kişinin anti-

komünist derneklerde edindiği tedrisatı bir kenara bırakıyoruz; Pentagon, CIA gibi kuruluşlara danışmanlık hizmetleri veren Stratfor'da İbrahim Kalın hakkında oluşan şu kanaat onun Amerikancılığı hakkında net bir fikir vermeye yeter:

"Bu adam büyük bir kaynak, ilişki gizli kalmalı, İbrahim'in müdahale yeteneği bizim statümüzü ortaya koyuyor. Bu adam büyük bir kaynak." "Bu adam"ın MİT'in başına getirilmesini kim istemiş olabilir?

En amerikancı yönetimlerden biri, sosyal reformist partilerin ve uzlaşmacı küçük burjuva partinin halkları sürükledikleri bir seçim sonucu kurulmuş oldu.

Sandıkla gitmediler, yine gitmeyecekler! Bir halk ayaklanması bunları göndermenin tek yoludur. İki ülkenin işçi sınıfı ve yoksul halklarının öfkesini bir isyana, bir ayaklanmaya çevirmek günün temel görevidir.

Fransa Yanıyor

Devrimlerden umut kesenler Fransa'ya baksın! Şimdi dünya Fransa'ya bakıyor. Fransa ise gözlerini Paris'e dikmiş bekliyor.

Edilgen bir bekleyiş değil bu. Fransa'nın neredeyse tümünde işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar, gençlik, köylüler eylem halinde. Yine de, tayin edici çarpışmanın Paris'te olacağı duygusu, tarihin derslerinden damıtılmış bir sezgidir. Gözler Paris'te..

Hemen akla gelebilecek üç büyük devrimci dalgayı sıralayalım. Birincisi, Sarı yeleklielerin eylemleri. O eylemler ki, faşist Bahçeli'nin bile yüreğini ağzına getirmiş, o korkuyla şöyle bir tehdit savurmak zorunda kalmıştı:

"Fransa'yı baştan ayağa saran ve diğer Avrupa ülkelerine sıçrayan sarı yelek terörüne özenen varsa, bunun bedelini çok ağır ödeyeceklerini de şimdiden ifade etmek isterim. Sarı yelek giyen çıplak yatmayı göze almalıdır. Bu işin şakası yoktur. Mesele beka meselesidir. Mesele Türkiye meselesidir."

Korku ve yüksek bir sınıf bilinci bir arada. İşçi sınıfının birbirinden öğrendiğini, her birinin eylemleri taklit edebileceğini biliyor ve Fransız emekçilerine özenecek olanı "çıplak yatmak"la, yani ölümle tehdit ediyor.

İkinci büyük dalga, henüz sona ermemiş, sarsıntıları devam eden emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı yapılan milyonlarca insanın katıldığı; İngiliz gazetelerinin "devrim" olarak adlandırdığı dev ayaklanma.

Yeni ayaklanma, 27 Haziran'da Nael M. adında bir gencin araba sürerken bir polis tarafından katledilmesi nedeniyle patlak verdi. Nael M. adlı gencin ölüm haberiyle birlikte

yüz binlerce Fransız işçi ve emekçisi sokaklara aktı. Gösteriler, önce Nael M'nin katledildiği Nanterre kentinde başladı. Paris'in hemen batısında yer alan bir kent. Gösterilere katılan on binlerce insan, sokakları, sokaklardaki arabaları ateşe verdi. Nanterre'yi hemen güneyindeki Clamart kentinin emekçileri izledi. Paris çevresinde başlayan isyan, ikinci ve üçüncü günlerinde tüm Fransa'ya yayılan bir ayaklanmaya dönüştü. Ayaklanma, Marsilya ve Fransız tarihinde ayaklanmalar kenti olarak bilinen Lyon'a sıçradı.

Şimdi Marsilya ve Lyon, 2023 Fransa ayaklanmasının merkezi olarak öne çıkan kentlerdir. Lyon kenti, tarihte, işçi sınıfının burjuvaziye karşı gerçekleştirdiği ilk ayaklanmalardan birine sahne olmuştu. 1831'de dokuma işçileri, çok ağır sömürü ve çalışma koşullarına ayaklanarak, "Çalışarak yaşamak ya da savaşarak ölmek" sloganını sınıf savaşında dünya proletaryasına kazandırmışlardı.

Son bir kaç yılda ortaya çıkan bu üç büyük ayaklanma dalgası arasında onbinlerce işçinin katılımıyla gerçekleşen grevleri, nispeten daha küçük kitle gösterilerini saymıyoruz bile...

Tüm bunlardan ne çıkar? Olayların iç bağıntısını, birbiriyle ilişkisini, onları ortaya çıkaran ortak temeli anlama yeteneğinden yoksun bir darkafalı şöyle düşünür: Bunlardan hiçbir şey çıkmaz. İşte Sarıyelekli akaryakıt üzerine konulan vergileri geri aldrabildiler mi? Macron hepsine kafa tutup istediğini yaptırmadı mı?

Ya şu emeklilik yaşının yükseltilmesine karşı yapılan eylemler?

Hangisi hedefine ulaştı? Macron ve hükümeti geri adım mı attı? Aksine, Fransız hükümeti, senatosuyla, yüksek yargısıyla vb. birleşip emeklilik yaşını her şeye rağmen yükseltmedi mi? Hani "kazanım"? Elde var sıfır! Sayısız grev oldu da ne oldu? Ücretlere biraz zam yapıp hepsini yatıştırmadı mı? Üstelik ücretlerin yükseltilmesiyle burjuva sınıftan kopartılan pay, iğneden ipliğe yapılan zamlarla geri alınmadı mı?

Eh, bir gencin öldürülmesine karşı yapılan eylemler de nihayetinde bir gün sona erecek. Polis zaten tutuklandı. Yetmezse bir kaç yıl ceza verirler ve konuyu kapatırlar. Ama Macron ve hükümeti, hele de burjuva sınıf egemenliği devrilecek değil ya... Bu tirat böyle ve çok daha çeşitli biçimlerde sürer gider.

Fransız burjuvazisi, gününü kurtarmış olabilir. Ama Fransız burjuvazisini, egemenliği ile birlikte tarihin çöplüğüne gönderecek olan Fransız toplumsal devrimi güç biriktiriyor. Proletarya ve emekçiler bu ayaklanma, isyan ve grevlerle eğitimlerini tamamlıyor, birliklerini pekiştiriyor, egemen sınıfa karşı savaş güçlerini bir araya getirip saflarını tahkim ediyor. Varsın Fransız burjuvazisi, günü kurtardığını düşünsün. Fransız proletaryası, emekçi sınıflarla birlikte son ve tayin edici çarpışmaya işte böyle hazırlanıyor.

Devrim "yapılmaz" ama işte böyle, çatışmaların, çarpışmaların, isyan ve ayaklanmaların ortasından doğar.

Geleceğin Fransa toplumsal devrimi, 2023 27 Haziran ayaklanması ve bundan da önceki tüm ayaklanmaların yarattığı muazzam temel üzerinde yükselecektir ve devrim mutlaka sonuca ulaşacaktır.